

P e t ř í n s k ý i l u s t r o v a n ý
z p r a v o d a j .

Pozor.....

Poslední číslo letošního ročníku. Vydání příští reklamujte u zábavního referenta. Odpovědný redaktor odchází do výslužby a děkuje tímto všem svým spolupracovníkům, zejména pp. Š-ekovi, ekzabrefovi dříve zabrefovi, Še a všem ostatním.

K prvnímu výročí Klubu mládeže věnuje J. Štěpánek.

Z a v ř e n á k n i h a .

Zavřená kniha je vesmír nám,
přetěžko do ní se dívá.

Kolik kdo listů v ní poznal již,
kolik jich k přečtení zbývá?

Kolik kdo listů v ní poznal již,
byť celý život v ní čítal ?
Byť řádku po řádce v ruce své
jak nitku po nitce chytal ?

Neznámým jazykem napsána -
neznámá a přec tak krásná !
Člověk v ní dívá se s úžasem, -
zahledí do ní se, žasna.

Zavřená kniha je vesmír jen,
přetěžko do ní se zírá.
Však jednu stránku v ní pročísti -
a - kniha se otevírá.

Še :

M ě s í c í .

/Nov./

Mně protiven jsi bílý měsíci,
s tou hloupě sentimentální svou tváří
strašidlo hvězdné, věčně bloudící,
ty nepohřbený mrtvý samotáři!

/ Machar/

Mně protiven jsi na nejvyšší míru,
když svit tvůj ruší světlo hvězd,
když osvětluješ BOOTA, Draka, Lyru,
a v každé přítmi jasem svým jsi kles!

Že tvé to světlo, nebeský ty světe?
Ne tvé, však slunce zář to jest!
Proč jeho svitem tvoje světlo kleté,
proč kryješ cizím vlastní světlo hvězd?

Proč o tě jásot hvězdářů se láme?
Kdo tebou v světě nadšen byl?
Jak potom divy nebes zřítí máme,
když rouškou cizí - jasem svým je kryl?

Jak možno zřítí v klenbu nebes báně,
jak možno soudit co je tam?
Je možno na to k jenom hledět maně,-
k jak ty nám bráníš, jen ty brachu sám?

Vždyť každý z nás se těší, tak již spěchá,
když v klenbu nebes zapad' s nám:
Dnes Měsíc v taje nebes zřít nás nechá,
se sluncem skryl se, s sluncem zapad' zašel tam!...

Anonym:

Sonet p l a g i a t .

On narodil se, na Lojzu byl křtěn,
rost, jako dítě choval on se rád,
a zhloup, a nyní chodí každý den
na Petřín on nám hvězdy vykládat.

A dívá prý se na oblohu rád,
sní - jednou - slavný bude míti den -
meteor náhle v velkém jasu pad,
a Vk poznal-snad souhvězdí jen.

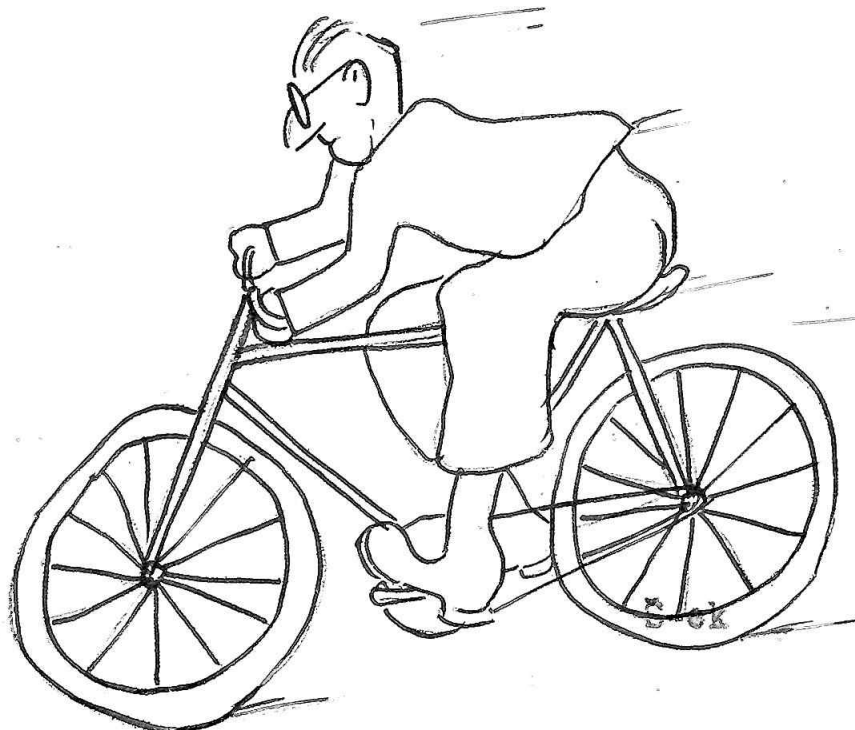
Tak prosím zní ta jedna z historií,
jež k čtenáři jdou s pravdou v štítě svém,-
a slza již se v jeho oko dere:

Vždyť Vrátník za vavřín již bere -
a místo toho - zde v něj bijí,
a smích si tropí jeho malérem.

-.-.-.-.-

Čtenáři - Vrátníku nevěř nikdy však
co říkat bude. Svou chce vinu smýt,
tvrdě, že vše se jinak událo,
a že to věru by se nestalo,
kdyby ~~kuxnákodow~~ byl náhodou jeden háček tak:
kdyby ten meteor snad nebyl lít-----...

Hlas kritika autorovi: Ó chudák Machar; jemu kazit dílo -
to věru s těžší sobě zasloužil.
Či proto, že mít z Vk psinu mílo,
on takhle hnusně zničen bídne byl?

Š - ek :

Slasti a strasti
odpovědného redaktora
Astronoma - amatéra .

Bylo nebylo. Astronom amatér měl být venku právě před 14 dny. Telefonické dotazy už nikdo z redakce neposlouchal. Zkrátka a dobře - ale přejdeme hned k věci:

" Ježíšmarjá, to bude vostuda, já to nepřežiju, to je mezinárodní vostuda, to seš zodpovědněj redaktor. Houby seš. Já, já, vydavatel abych za tebe všechno vodřel, ne. to by mi tak scházelo. S číslem si dělej co chceš, já jedu na letní byt. "

Bác. Tady to máme.

" A mluvil jsi s Dr Guthem. "

" Jo. Prej mu eště nic z Brandejsa neposlali. Ježíšmarjá, to bude vostuda. Dovedeš si to představit. "

" No jo, když nemáš nic zpracováno v proměnných, pan Dr Guth ti má vypomocť s meteory, viď. "

" Nekecejjo. Vy s Vrátníkem jste jak malé děti. Jak děti. A vůbec koukej. Máš prázdniny, máš kolo, co ti to udělá zajet si do Brandejsa. "

" To víš, akorát k vůli tobě, ne. "

" To je hrozný. Já se zblázním, to bude vostuda. A ty si myslíš, když může Říše hvězd vycházet dycky kdoví jak

pozdě, že tak bude taky vycházet Astronom, ne . A to zas ne. A zítra se sebereš, a pojedíš do Brandejsa. A aby ti to dali, víš, jak jim Dr. Guth psal. Tak."

"Hm. Ale aspoň bych měl za každých 10 km dostat na pivo. V takovém hicu někam jet."

"Co, já ti dám pivo. To si tam radši dojedu sám. A vůbec, já sem zásadně pro abstinenci, a alkoholismus nepodporuji. A teď už pudem. Kluci, kdo jde se mnou do hospody. Já mám dnes prachy. Já to zaplatím."...

Hopsa hejsa do Brandejsa. Nahoru dolů, nahoru dolů. Cesta rovná, ale kopečků až hanba. A ten protivítr, hanba povídat. Konečně Brandýs.

"Prosimich, kde je tady hvězdárna pana Bečváře."

"A to jen jedou rovně na most, pak silnicí napravo, pak se dají ještě napravo takovou cestou, a takový vysoký stavení s lepenkovou střechou, to je u Bečvářů."...

Zaplať pánbů, konečně u cíle, ale -

"To je škoda. Akorát jsem teď přišel z pošty. Zrovna jsem to panu Dru poslal. A pane kolego, vy jste tu ještě nikdy nebyl, že ne. To vám musím ukázat naši hvězdárnu".

Při pohledu na nádherné práce v Brandýse ve fotografii / a ta rozmanitost. To není jen a jen mlhovina v Orionu za každou cenu./, na serii snímků zatmění Měsíce, mizí můj vztek nad zbytečnou cestou. Za to však stoupá až k bodu varu zase na zpáteční cestě.

A večer na hvězdárně.

"Tak sláva, že to panu doktorovi poslali. A zítra hned pojedíš k panu doktorovi, na Ondřejov."

"A to azs tak blbej ještě nejsem. Jeď si tam sám."

"Ježíšmarjá, za vás aby člověk všechno udělal. Vy jste jak malé děti. Já mít kolo, tak si tam zajedu sám."

" Já ti ho pučím "

" Já nevím, ty v Vračasem, to je taková typická česká pohodlnost. Vy si vůbec si nedovedete udělat pojem o zodpovědnosti. To je taková typická měšťáckost. "

" Kdybyste už toho rači nechali, a šli domů "

" Vrátníče, vy jste jak děti, jak děti. - Šmarjá, kde mám sirky, to mi je jistě Boris sebral. Ježíšmarjá, já se zblázním, každéj den novej balíček sirek, a ten člověk mi je všechny vyškrtá. / Sahá si do kapsy / A sláva, tady sou. Eště že sem si je dal do kapsy, jinak už by z nich nic nebylo. "...

Bruhý den odpoledne jel jsem na Ondřejov. Půl třetí hodiny tam, půl třetí hodiny zpátky, a přes dvě hodiny hledání Dr. Gutha. Pěkně kolem dokola. Z hvězdárny k rabníku, od rybníka ke Kyclerům - tam chodí Dr Guth na večeri - , od těch k p. doktoru do bytu, a odtud zas na hvězdárnu. V půl osmé jsem se sebral a jel do Prahy. A přes Prahu jsem musel šlapat, anžto mi praskla žárovka.

Ve středu přišly rukopisy, a ve čtvrtek ráno jel Bláha na dovolenou. V pátek je korektura. Co teď. Sebral jsem kolo a jek zas do Ondřejova. Pěkně pomalu, přes Říčany a přes Buda. A přes Jevany. Už od rána jsem měl smůlu: Vyjel jsem s korekturou, a zapoměl jsem jidoma. V Jevanech jsem měl rýsovací potřeby, šel jsem si pro ně, ale zapoměl jsem je tam. A konečně ale co bych předbíhal událostem. Zkrátka dojel jsem pěkně až do Voděrad. Asi 8 km před Ondřejovem. Tam jsem píchnul duši. A zase smůla. Lepák jsem zapoměl v Praze. Tož jsem musel až do Ondřejova pěšky. A osem smůla mě již neopustila. Pan Dr Guth si byl právě vyjel na menší dvoudenní túru do Krkonoš. Co teď. Ochotný pan Bumba mi pomohl zalepit duši, že jsem mohl jet do Mnichovic na dráhu. Vlak jsem chytil, ale kolo přišlo do Prahy až ráno. Už ho do vlaku nestačili dát. A ve vlaku jsem, ~~Xzajímáje~~ pojídaje desert s křížovkou / totiž u toho desertu je křížovka. /

udělal menší kalkulaci, kterou zde příkládám.

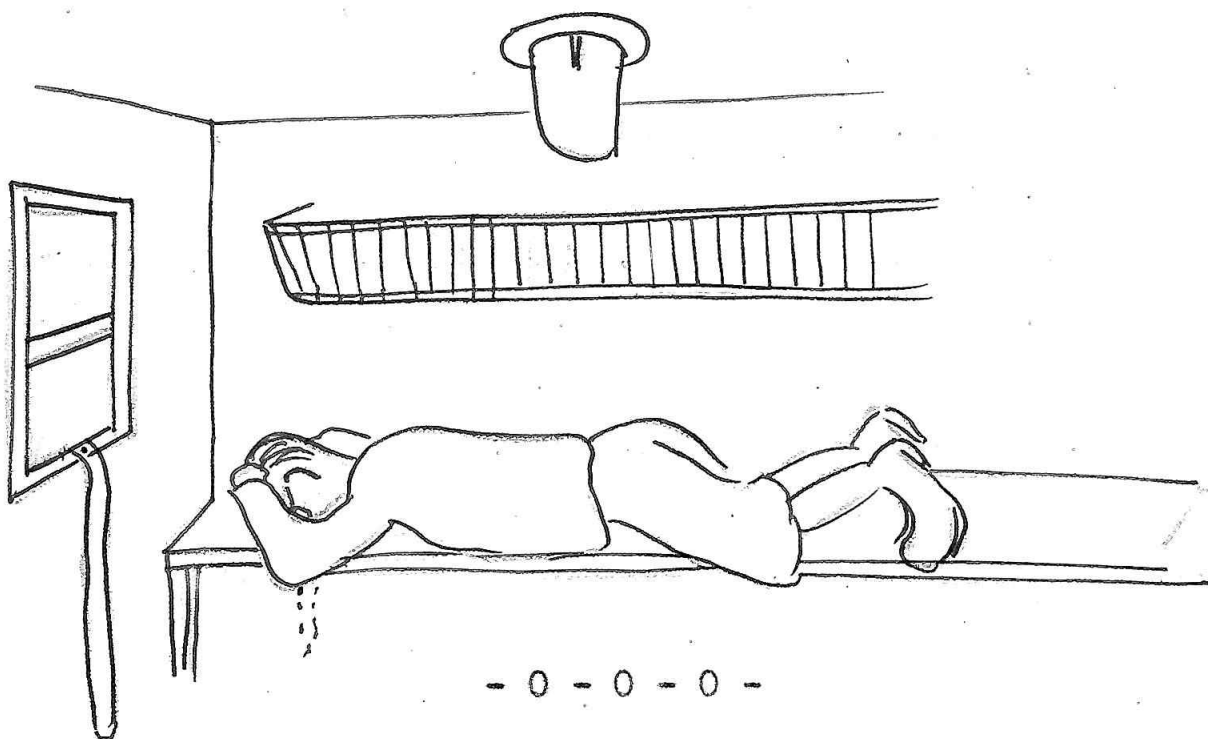
Cesta autobusem do Ondřejova a zpět 20 Kč, vlakem 19,20 Kč.

A já utratil: Láhev piva na Vojkové 3,00 Kč, ve Vodňerech taky tři, to je šest, plus 9,60 dráha a 3,50 kolo, to je 19,00.

Ušetřil jsem tedy 10 haléřů československých, když ovšem připouštím možnost, že bych si to cukroví ve vlaku byl stejně koupil. Ušetřil jsem tedy 10 haléřů, ale co zlosti jsem si mohl za ně ušetřit. Proto jsem se zapřísáhl, že na kole už Bláhu nejedu. A dost.

~~Amazóni~~ A praštil jsem s sebou na lavici, a hlasitě jsem zabrečel. Ode dneška Bláhu neznám. Ať si Astronoma vydává sám.

A šel jsem si koupit ještě jednu desertku.

Onehdy jeden člen ČAS hlasitě zahořekoval : Je to přec jen blbý, že první člověk ~~by~~ byl Adam a ne Liška. Liška by nikdy nebyl vyhnán z ráje. ... Von by pána Boha svejma řečma uvondal, že by Bůh nevěděl ani, že je Bohem a v ráji ho nechal.

D r o b n é z p r á v y .

Měření sluneční konstanty cirkumpolárním oktaaedrem podle metc-
dy nejmenších čtverců vykonal náš nejlepší pozorovatel b. l.

Podle jeho pozorování vesměs velmi bezcenných vychází pro
sluneční konstantu rovnice 6 stupně, kde sl. konstanta je pro-
měnnou od $-\infty$ do $+\infty$. Kikiriký.

Měření paralaxy Archimedovým kladkostrojem dává přesné výsled-
ky zejména ~~podřez~~ pro vzálené objekty. V Klubu budou touro meto-
dou stanoveny zejména vzálenosti do jakých utečou pozorovatelé,
když zaslechnou že se jde pozorovat.

Česká věda byla obohacena skvělým objevem. Po vysilující neú-
morné práci bylo našimi amatéry baze sporů zjáštno, že b.l.
fotografuje mlhovinu v Andromedě každou noc jen proto, že
očekává podle zákona serie a počtu pravděpodobnosti, že přes
Andromedu přeletí podobný meteor jako zachytil ~~ř~~ p. Klepešta.
/ Přirozeně že na foťodesku!/. Naši vědci hledí nyní podobným
způsobem objasniti i fotografování M42 a řasové v Labuti.

Přejeme jim mnoho zdaru!

Kikiri - Ký.

Š - ek: Galerie členů Klubu.

 / pokračování /

Kvíčala. Kvíčala.

Oj Kvíčala, Kvíčala
referent pracovní:
podle něho v práci si
členové jsou rovni.

Na baštu on vyhání
členy Klubu lehce,
kombinésu vezme si,
domů se mu nechce.

Pozorovat musejí
ať je třeba hezky,
k ránu mohou domů jít
Petrínská slézt ztezky.

Meteory krade pak
vždycky Vrátníkovi,
kolik mu jich uletí
v jeho místech - kdo ví.

Dožírám nás soustavně
zdá se - celé žití,

proro rádne bude on
muset dostat bití.

inž. F. Rijáček.

Pan inženýr Rijáček
velikou má slávu:
astrolabem hvězdářům
popletel už hlavu.

Lze v Technickém museu
jeho objev zříti.
Každý člen by s výpravou
Klubu tam měl jíti.

/ pokrač. na str. /.

Geologická exkurse Klubu .

Z referentské povinnosti jsem nucen popsat slavnou geologickou exkursi do Hlubočep. Bohužel musím začít skoro od prostředka, neboť jsem na ní přišel pozdě, a začátku jsem nebyl přítomen. Vynechám některé zjevy nemilé, kterými jsem byl nadšeně uvítán, jako nadávky, popsání hobla ~~axp.~~ kterým jsem byl ohleduplně obdarován v zásluhy o vědeckou cenu naší výpravy a p. Zkrátka a dobře, potkal jsem zdrcené kolegy a kolegyně / zdrcené asi proto, že jsem se objevil, když už měli radost, že jsem zůstal doma/bloudící po ~~stěpích~~ nebetyčných kopcích a vápencových stráních devonských vrstev. Potkal jsem zammačené kolegy těžce se vlekoucí pekelnou výhni jemně mrholícího se ledového deště, stejně jako ztřeštěně nejnebezpečnější skaliska slézajícího ~~se~~ milovaného V r á t n í k a, o kterého jsem měl největší obavy. Mé shledání s výpravou bylo nadšeně oslaveno fotografováním a p. výstřednostmi. Po prohlídce jezírka, jehož hloubku chtěl V k m e r m o m o c í změřiti / násilím mu v tom bylo zabráněno, právě v nejvyšší čas, neboť už si natahoval plavky /, šli jsme sliveneckou silnicí do Velké Chuchle. A vlastně teprve

tam započalo naše badání o kterém chci referovati. První úlovek jakési předpotopní fauny objevil autor; nálezkem byl oceněn jako neobyčejně zajímavá ulita k jakéhosi hlavonožce, ale po odborném přezkoušení shledali vůdcové výpravy, že jde v podstatě o starý odložený střevíc. S odporem jsem odhodil tuto věc do lomu, z něhož ihned se ozval zuřivý hlas: " Holoto, esli tam na vás pudu, házet mi takovej sajrajt na hlavu! ". A z lomu vylezlo I s odporně páchnoucím kamenem v ruce. Zprvu jsme chtěli utéci, ale když bylo zjištěno, že to páchne pouze zkamenělý živočich vrhli jsme se na úlovek. První orthoceras byl objeven. Vlasaté I se naparovalo, ale v tom již běží Ký a volá " Zá korunu a po koruně košíček se zmrzlinou! ". Protože i v košíčku byl objeven vlastně zbytek živočicha předpotopního, rozeběhli se všichni účastníci výpravy hledaři na svůj vrub. Úlovky byly snášeny na jednu velkou hromadu u cesty. Vrátník slézal nejtěžší partie přinášeje ve svých kapsách stále nové a nové zkameněliny. Ba s kladivem v ruce bušil do vápenců i břidlic, když náhle svezl se veliký kámen a s hromovým rachotem sjel do hlubány. Úlek výpravy byl nepopsatelný. Sl. Dolejší sedla si leknutím na hromadu zkamenělin, V. k se zahrabal do kamení, odkud jen ztěží jsme ho osvobodili, a I s Vandem a Žížou nosilo nové a nové objevy na naší haldu.

" Pane Kadavý, pane Kadavý, to je kousek, co! " a nové a nové kusy kamení zaplňovaly cestu. Sl. Raková sbírala do taštičky petrolejové orthoceraty, V. k hrabal se v břidlicích a autor odborně vytloukal zkameněliny z vápenců. Vskutku na odbornou práci mojí bylo hladěno s obdivem. Pokaždé jsem vytloukl zkamenělinu tak šikovně, že mi jen jakový kámen zbyl v ruce, zkamenělina pak zapadla mezi haldy břidlic, vracejíc se na místo svého milióny let trvajících odpočinku.

Ba s pocitem nevyslovitelné hrůzy očekával, kdy která jeho končetina povolí mocnému náporu kamenného deště, který ho chvíli co chvíli přímo oslepoval. Kvíčala nabádal účastníky, aby se poohlédli také po druhé části lomu, což bylo okamžitě vykonáno. A zase se významenal Vk, když skoro z celého lomu snesl krystalky kyzu železného, které Š - ek vytloukl. Ba zalezl do rokličky z které nebyl by bez pomoci ochotného I a Vk se dostal. Na štěstí tito dva zasypali celou jámu spoustou kamení, a Ba byl zachráněn. A ještě o jedné příhodě se musím zmíniti. Když již jsme chtěli jít domů, postrádali jsme nemile sl. Dolejší, anžto jsme neměli koho dopalovat. Volali jsme, sháněli, nic. Když pak byly tříděny zkameněliny, našli jsme ji obklopenou vrstvou mohutných ortoceratů, napolo přidušenou. A z blednoucí tváře Vk a I jsme se dopídili, co se stalo. Ale oba viníci se dušovali, že slečnu přehlédli, že ty kameny dávali jen k ostatním na hromadu, že za to nemohou, že slečna z těch kamenů nebyla vidět. Co jsme měli dělat, uvěřit jsme tomu museli, ač slečna tvrdila, že není o nic menší, než Vrátníkovy krystaly. Za trest muselo I nést celý náklad kamení v obou aktovkách, které jsme s sebou měli.

Domů se šlo velmi bídně, ač vůdcové nabízeli, že ještě naše úlovky mohou být rozmnoženy o graptolitické břídlíce. Žádný nechtěl poslouchat, a I mocně a resolutně se rozčilovalo, že žádný graptolitů už nosit nebude, že už toho sajrajtů má dost. Pomálu, halé istě jsme se dostali až na tramvay kde nastalo loučení a předávání zásilek kamene.....

Š - ek :

Galerie členů Klubu.
/ dokonč. /

Č a c k ý .

Na Petříně strojí správce
starati se musí,
aby se nic nezničilo,
nezobilo v kusy.

Ony totiž kudy hne se
za ním hned se rojí,
a on chudák manželství se
zatraceně bojí.

Strojů správce - fešák velký
a mládenec dosud,
neboť dívky přetěžký mu
přihlily osud.

Že se bojí dá se chytit
to z nich každá věří,
pusy chtějí od něj ve dne,
pusy když se čepí.

To je za to, že je fešák
a mládenec dosud;
jen aby se neoženil,
nezničil si osud.

si. D o l e j š í .

To nám dalo práci,
to nám dalo dření,
že to, co se stalo
není k uvěření:

O práci ni zdání,
leďa sedět v sesli,
i k pozorování
aby prej ji nesli.

Založila partu
a s výborem / ájé /
když má plnou kartu
à la guere též hraje.

Dr. G u t h .

Doktor Guth je hlavní rádce
našich anatórií,

bez něho by neteory
byly na maděru.

Kritika.

Nové knihy. Zajímavou astronomickou novinkou je spis Nomen-
klator quadrilinguis od Daniela Adaka z Veleslavína. Jest vy-
soce poutavou knihou líčící ve verších vznik těles nebeských.
Mohu ji vřele doporučit jako vhodnou přípravu ke studiu astro-
nomie. Neměla jsem však postrádat mnohé odborné výrazy z hvěz-
dářské praxe jako ř: Člověče nezlob se, fotbal, veselá sedna a
t.p. Doufám, že autor vezme si naše pokyny k srdci a v příštím
vydání dílo doplní. / b.l./

Ekzabref: Cyklus populárních astronomických přednášek
pro nejpokročilejší amatéry a profesionály.

díl I., 1 část : Měsíce - satelity.

Je velice zajímavé, že některé planety mají družice.
Že i Země má svého průvodce, jistě není zapotřebí říkat tak
výborným astronomům jakými náš Klub oplývá. Je však nutné
upozornit, že Venuše nemá měsíc žádný / emancipace či hříbný
život, kdož ví./, rok však jich má dvanáct / Zaostalec /. Nedáv-
no byl objeven t.zv. 13 měsíc st. zaměstnanců, ale podle posled-
ních výzkumů to měsíc nebyl, protože trval sotva týden.
Luna byla objevena v dávných dobách. Podle badání nejslavnějších
vědců jest mítí za to, že objeven byl v noci. Poučení o Luně
naleznete v Měsíci p. učitele Anděla, v různých měsíčníchích
a náměsíčníchích a p. Na Měsíci známe mare, neboli moře. Tak
snadno dalekohledem naleznete Mare Humorum, čili Vlažné moře,
neboli moře P.I.Z. / huroru! /. Proč toto moře bylo takto nazváno
je záhadou. Vlaha tam není, P.I.Z. při křtu neexistoval, snad
nějaký jasnovidec je tak přezval. Jinak známe třeba mare Crisium,
které je nyní i po celé souši Země, potom mare Vaporum, nemající

s rumem nic společného, mare Tranquillitatis, Miramare bar a j. Jinak je na Luně zajímavý Luna park Eden, čokoláda Luna, kina a Lunární měsíc. Z ostatních měsíců je důležitý jedině srpen, protože se pozorují Perseidy, - pardon, opravuji se, m a j í se pozorovati Perseidy, na štěstí jsou právě prázdniny, a členové mají dobrou výmluvu : byli celá léta nikam nejeli, o Perseidy akorát všichni dostanou dovolené, respektive dostanou někde zdarma či levně bydlení, a musí na letní byt. Po Perseidách se musí zapíjetí půl roku šťastný návrat a letní dobrodružství, což se protáhne do zimních měsíců, potom je chladno, atd. To ovšem jen tak mimochodem, neboť to celkem do mé přednášky nepatří. Za to sem patří pozorování skvrn Saturnových.

I. díl, 2 část.: Zaškrábaná historie rotace Saturna.

Rotace Saturna v historii bílých skvrn. Jak elegantní to titul pro tak bulvární tiskovinu jako Říše hvězd. Bohužel tehdy, když jsem v Říši hvězd článek ten s pomocí boží za autorství Bláhy, Dýmy etc. - podepsal, neměděl jsem o existenci časopisu tak vysoké úrovně jako je P. I. Z. Dnes přirozeně bych vědecký článek v jiné publikaci neuveřejňoval než ve vědecké příloze našeho listu.

Především o bílých skvrnách. O těch je nutno říci tolik, že jsou opravdu bílé, což asi většinu štamxřxřxř posluchačů překvapí. Pozorování skvrn bylo zjištěno, že Saturn se točí. Je vskutku pozoruhodné, že ve vesmíru je vše v pohybu, a že Slunce i planety se točí, a to již od nepamětných dob. Váru se divím, že je to dosud neomrzelo. Já se v životě točil jen jednou nka na červenou stovku se sedmou, a od té doby co jsem ji prohrál se leda koukám jak se točí pivo. Zkrátka a dobře: Saturn se točí kolem své osy. Zajímavější by ovšem bylo, kdyby se nux točil kolem osy polarisační, Osiria nebo podobně, ale co Bůh

neudělal, není. Konečně určitou výhodu to má. Představte si, že by se Saturn točil třeba kolem Svatovítského chrámu. Vidím již věhlasné učence jak marně namáhají své mozky, jak marně své kapitální pleše nehty rozrývají, a marně všelijakými vyššími i nejvyššími výpočty haldy papíru zbůhdarma zaplňují. A ovšem nikdy by nepřišli na to, proč že se ~~Měsíček~~ Saturn točí zrovna kolem Svatého Víta a ne třeba kolem nového pokladníka Klubu, který prý všechno ~~je~~ roztočí, a hlavně ovšem pokladnu Klubu / Zajímavé věru, jak se rychle přizpůsobil, že / . Učence především zajímala otázka, za jak dlouho se Saturn otočí. A tu bylo zjištěno beze sporu, že se tak stane za jeden saturnský den. Zajímavé opravdu, a na výsost překvapující. Ovšem velké potíže přineslo řešení jedné neznámé, totiž délky dne Saturna. Marně k výpočtům užito bylo trojčlenky i vyšší matematiky České ročenky / Ůvahy inž. Skokana./, Valouchových logaritmů i Pickwickovy teorie Žabího skoku. Konečně otázka byla rozřešena použitím skvrn. Tento skvrnitý výpočet dal vskutku výsledky uspokojující. Některé skvrny se sice zrychlovaly, jiné silně způžďovaly, tedy celkem chod vysoce nepravidelný, asi jako mají naše stopky pro pozorování meteorů, ale po přepočítání hodinové korekce pomocí sférických trojúhelníků za použití maticového počtu podařilo se veškeré chyby vyeliminovati. Při tom byl vyeliminován i den Saturnův, který tak stanoven na 10 hod 24 min / vydání VI. Valouch. log z r. 26. / Z toho plyne naučení, že bílé skvrny slouží k důležitým účelům vědním, ať již vznikly z jakéhokoliv důvodu.

/ Pokrač, přednášky našeho badatele v příštím čísle jen podle toho, nebude -li autor do té doby nevráživými kolegy smeten s povrchu tohoto světa./